

Sygn. akt VI Cz 752/17

POSTANOWIENIE

Dnia 6.07.2017r.

Sąd Okręgowy w Częstochowie VI Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Jolanta Janas

Sędziowie: SSO Leszek Mazur

SSO Karol Kołodziejczyk (spr.)

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 6.07.2017r.

sprawy z wniosku (...) Spółki z o.o. w S.

z udziałem M. L.

o ustanowienie kuratora dla dłużnika

na skutek zażalenia wnioskodawcy (...) Spółki z o.o. w S.

od postanowienia Sądu Rejonowego w Zawierciu z dnia 25 kwietnia 2017r.

sygn. akt I Co 1710/15

postanawia: zaskarżone postanowienie uchylić i sprawę przekazać do ponownego rozpoznania w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w Zawierciu.

Sygn. akt VI Cz 752/17

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 25.04.2017 r. Sąd Rejonowy w Zawierciu przyznał kuratorowi dla nieznanego z miejsca pobytu dłużnika – radcy prawnemu A. K. wynagrodzenie w kwocie 3600 zł i nakazał wypłacić je z zaliczki wpłaconej przez wierzyciela (...) Sp. z o.o. w S..

Wierzyciel zaskarżył to orzeczenie w całości, zarzucając naruszenie art. 9 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w związku z § 1 ust.1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 listopada 2013 r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej, poprzez błędne zastosowanie i przyznanie kuratorowi wynagrodzenia w kwocie 3.600 zł bez poczynienia jakichkolwiek ustaleń w kwestii nakładu pracy kuratora i pomimo tego, że kurator nie złożył wniosku o przyznanie tych kosztów.

Podnosząc powyższy zarzut, skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia oraz zasądzenie zwrotu kosztów niniejszego postępowania wg norm przepisanych.

Sąd Okręgowy uznał zażalenie za zasadne.

Wprawdzie nie ma racji skarżący, że wynagrodzenie zostało zasądzone bez wniosku kuratora, gdyż taki wniosek został złożony 12.04.2017 r. (k.54), niemniej jednak zasadniczy zarzut zażalenia jest trafny.

Zgodnie z par. 1 ust.1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 listopada 2013 r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej, wysokość wynagrodzenia kuratora nie może przekraczać stawek minimalnych przewidzianych przepisami określającymi opłaty za czynności radców prawnych, gdy kuratorem jest radca prawny. Nie oznacza to, że w każdym przypadku wynagrodzenie winno być równe stawce minimalnej, gdyż jest to tylko górna granica wynagrodzenia.

Trafnie zwraca uwagę skarżący na przepis art. 9 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, z którego można wnioskować, że ustalając wysokość wynagrodzenia i zwrot wydatków poniesionych przez kuratora ustanowionego dla strony w danej sprawie, sąd winien mieć na względzie rodzaj sprawy, stopień jej zawilności i nakład pracy kuratora.

Sąd pierwszej instancji – jak wynika z uzasadnienia zaskarżonego postanowienia – nie dokonał analizy we wskazanym kierunku, ani też nie ustalił nakładu pracy kuratora w niniejszej sprawie, a z akt sprawy I Co 1710/15 nie wynika, by kurator dokonywał jakichkolwiek czynności.

W związku z powyższym, nie sposób uznać, że Sąd pierwszej instancji rozpoznał istotę sprawy, zatem zaskarżone postanowienie nie może się ostać.

Orzeczono na podstawie art. 386 par. 4 k.p.c. w zw. z art. 397 par. 2 k.p.c.